

Critical Curation and Collaboration in Learning (Cur8)

TRANSNATIONAL STOCKTAKING REPORT
Sammanfattning

www.cur8learning.online

Project Information

Project title:	Critical Curation and Collaboration in Learning (Cur8)
Project number:	2020-KA202-079257
Sub-programme or KA:	Key Action 2: Cooperation for innovation and the exchange of good practices
Date:	July 2021

This work is licensed under the
Creative Commons Attribution-
NonCommercial-ShareAlike 4.0
International License.
© authors: blinc/REVEAL e.V. 2021

The European Commission support for the project does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Sammanfattning

Nu för tiden uttrycker många företag sin oro för den nuvarande eller eventuellt framtida **bristen på kvalificerade arbetare** – en besvärlig situation som många av dem försöker undvika med alla medel som krävs. Till följd av detta finns det ett brett stöd för anställdas fortsatta yrkesutbildning (VET). Den teoretiska delen av VET är också villig att anpassa sin metodologi för att förbereda sina utexaminerade studenter inför de **nya utmaningarna på arbetsmarknaden**.

Covid-19-krisen medförde en **radikal omvandling av hela utbildningssektorn**, däribland undersektorn av VET. På det stora hela har många, om inte alla utbildare, övergått till **digital undervisning**. De klarade att hålla åtminstone vissa av sina kurser och lektioner digitalt och förvärvade nya kunskaper och kompetenser, vilket påskyndade den digitala omvandlingen. Däremot hade många lärare och utbildare väldigt **lite tid för att förbereda sig** inför övergången till digital undervisning, vilket innebär att de **saknade de nödvändiga färdigheterna** för att anpassa sig till den nya miljön, och att de fortsatte använda **gammalmodiga och förlegade metoder** som inte lämpar sig för de nya omständigheterna. Till följd av detta har den här första erfarenheten av digital undervisning mestadels varit negativ för både utbildare och elever.

En annan orsak till de här svårigheterna är att yrkesutbildningar nästintill alltid har en **betydande praktisk komponent** som tillhandahålls i en fysisk undervisningsmiljö. Den mest använda utbildningsmodellen är **gruppundervisning**. De här förutsättningarna innebär att området inte nödvändigtvis lämpar sig för en enkel övergång till ett **digitalt undervisningsformat**.

Teoretisk kunskap om begrepp såsom **blandade lärmiljöer** (även kallat flerformsundervisning), **självstyrt lärande** (självstudier) och **kuratering** saknas fortfarande bland majoriteten av utbildarna. Situationen ser mycket bättre ut i praktiken – även om de inte hade tid till att studera dessa begrepp så hade de redan upptäckt några av deras fördelar i sin undervisningspraxis och har anammat lämpliga beteenden. Däremot kan den här **bristen på ett underliggande teoretiskt ramverk** leda till störningar och till och med **motsättningar och konflikter** i det praktiska utförandet av innovativa undervisningskoncept.

Många utbildare är överens om att eleven ska spela en **central roll** i den framtida undervisningen, inte utbildaren, och att elevernas **självmedvetenhet, förmåga att känna tillit och att finna mening** är avgörande för framgången med distansundervisning.

Förändringstakten i dessa tider innebär att lärarkollegiet helt enkelt inte kan skapa allt innehåll och material som elever behöver. Lyckligtvis finns det en **oansenlig mängd innehåll lättillgängligt** på internet som kan nås och göras tillgängligt för att stödja elever. Däremot, beträffande praxis för att kuratera utbildningsresurser (söka upp och välja ut innehåll, sätta det i ett sammanhang och dela det med relevanta målgrupper), finns det en **stor klyfta mellan förväntningarna och den praktiska implementeringen**. Neurovetenskap och tillämpningen av artificiell intelligens (AI) lovar att radikalt omvandla hela utbildningssektorn. För närvarande, dock, är få av de potentiella användningsområdena för AI realistiska och även de som finns är långt ifrån att befinna sig i en fas som skulle tillåta omfattande implementering. **Chatbots** (datorprogram som kan interagera med människor genom text eller röst) och **maskinöversättning** används i ganska stor utsträckning, och maskinanalys av samspel i klassrummet, AI-assisterande betygsättning och återkoppling, samt adaptiva (anpassningsbara) inlärningssystem tar sina första steg.

Kuratering av digitala utbildningsresurser medför både utmaningar och möjligheter för utbildare. Ställda inför få förberedelser och stor tidspress är de benägna att framhäva den första gruppen på den andras bekostnad. Däremot, när de förvärvar kunskaperna och kompetenserna som behövs för att hantera utmaningarna, kommer de att ha en **bättre möjlighet** att gynnas av de många unika inslagen i den nya lärandekontexten. Det råder allmän enighet om att **utbildare behöver nya kunskaper och färdigheter** för att anpassa sig till utmaningarna som den nya lärandemiljön

medför. *Digital kompetens, mediekompetens och didaktiska kompetenser* utmärker sig som de viktigaste prioriteringarna i utbildarnas kompetensutveckling (CPD). Däremot är det få av dem som har tiden som krävs för att genomgå en omskolning av grundläggande färdigheter. Istället är det *praktiska lösningar som är enkla att implementera* som aktivt efterfrågas.

För att stödja utbildarna på bästa sätt har flera *huvudområden för kompetensutveckling* identifierats:

- ◆ *Underlätta digital undervisning:*
  - *Bibehålla elevens uppmärksamhet*
  - *Strategier för att upprätta kontinuerlig kommunikation*
  - *Återkoppling*
- ◆ *Bemyndiga eleverna: förbättra deras digitala och självstyrda inlärningskompetenser*
- ◆ *Hitta och bedöma öppna digitala utbildningsresurser (OER)*
- ◆ *Välja och implementera lämpliga digitala verktyg*
- ◆ *Förstå upphovsrätt*
- ◆ *Lärares självvård*